

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/223/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715210830
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715210830.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zast. JUDr. Veronika Kubriková, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti povinným: 1. X. Y., nar. XX. M. XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q., 2. I. Y., nar. X. C. XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q., pre vymożenie pohľadávky oprávneného vo výške 2.230,05 Eur s prísl., vedenej pod sp. zn. EX 7489/2015 súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Rimavská Sobota, Kálmána Mikszatha č.268, Rimavská Sobota o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 9Er/247/2015-65 zo dňa 15. marca 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 9Er/247/2015-65 zo dňa 15. marca 2016
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 9Er/247/2015-65 zo dňa 15. marca 2016 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučným titulom, na základe ktorého sa vedie exekúcia, je rozhodcovský rozsudok sp. zn. II.A- /0412/0021 zo dňa 21. novembra 2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“). Zmluvu o úvere podpísali povinní ako dlžníci s Poštovou bankou, a.s. ako pôvodným veriteľom dňa 11. augusta 2008. Uvedenú zmluvu exekučný súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v tom čase. Svoje rozhodnutie odôvodnil aj s poukazom na súvisiacu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3 MCdo 20/2008 z 22.4.2009). Exekučný súd rozhodcovskú doložku, (ktorou mala byť založená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu) obsiahnutú v Obchodných podmienkach, vyhodnotil ako neprijateľnú, pretože nebola so spotrebiteľom osobitne dojednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v štandardnej formulárovej zmluve, spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takúto neprijateľnú podmienku považoval exekučný súd v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú, a preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Namietal odvolacie dôvody podľa § 205 odsek 2 písm. a), d), e), a f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Súd prvého stupňa vychádzal podľa názoru odvolateľa pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., účastník dôkazy bez svojej viny nemohol označiť

alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, súd odňal účastníkovi konania - oprávnenému možnosť konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodoval v tej istej veci, v ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Uvedeného sa podľa názoru odvolateľa prvostupňový súd dopustil prekročením zákonných limitov pre skúmanie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia, a to skúmaním iných listín ako pripúšťa výslovné znenie zákona v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného ustanovenia exekučný súd nemá oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku, môže skúmať len žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ďalej má za to, že rozhodnutie nie je dostatočne zdôvodnené v tom zmysle, ako súd dospel k záverom v ňom uvedeným. V predmetnom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale práve a len ako exekučný súd. Skúmaním rozhodcovskej doložky exekučný súd nerešpektoval prekážku rozsúdenej veci. Exekučnému súdu nie je možné priznať väčší rozsah vecnej preskúmvavej pôsobnosti než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. Odvolateľ ďalej uviedol, že exekučný súd prekročil aj zákonné limity pre skúmanie exekučného titulu podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZRK“). Exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Banka ako právny predchodca oprávneného uzavrela s povinným v súlade so ZRK platnú rozhodcovskú doložku. Poukázal na to, že je tu prekážka „res iudicata“ a uvedeným konaním súdu dochádza k porušeniu článku 2 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na to, že ako právny nástupca Poštovej banky, a.s., bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona. Poštová banka, a.s. ako jeho právny predchodca postupovala v súlade s § 93b zákona o bankách, ktorý jej ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť neprijatť túto zákonom stanovenú ponuku. Exekučný súd sa nijako nevyssporiadal s odlišným právnym názorom, ktorý majú iné súdy tohto istého stupňa, dokonca samotný exekučný súd. Nijako nezdôvodnil tento odlišný postup. V prípade, ak by zmluva neobsahovala rozhodcovskú doložku, ktorá je v konečnom dôsledku vôľou oboch strán, a konanie by prebehlo na „štátnom súde“, súd sa nevyjadril, akým iným spôsobom by si slabšia strana svoj osud v závažnej veci, akou by bol prípadný neskorší proces, dokázala náležite naplávať. Poukázal ďalej na to, že v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom rozhoduje vždy trojčlenný senát, pričom jedného člena senátu si priamo vyberá každá strana sporu a takto sa podieľa i na výbere predsedajúceho člena senátu (rozhodcu). Rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné fyzické osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rôznych oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán, dlžníka ako spotrebiteľa nevynímajúc. Ani Občiansky súdny poriadok, ani Exekučný poriadok a ani ZoRK neposkytuje žiadnu oporu pre záver, že by exekučný súd mohol vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku rozhodovať ako súd konajúci vo veci samej, a teda napríklad vykonať vo veci samej dokazovanie alebo napríklad rozsudok zrušiť či zmeniť jeho výrok. Uviedol, že ak by prvostupňový súd zvažoval rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny akt, ktorý je súčasťou únievého práva, je aktom výlučne sekundárnej povahy, ktorého priamy normatívny význam pre výklad národného zákona je výlučne indikatívny a v žiadnom prípade nie interpretačný. Taktiež nie je možné brať do úvahy judikatúru Európskeho súdneho dvora, nakoľko judikatúra vzťahujúca sa na rozhodcovské doložky všeobecne alebo na rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách, nie je voči jednotlivcom - a teda ani voči účastníkom tohto konania - bezprostredne záväzná. Ďalej ešte odvolateľ uviedol, že teóriu o eurokonformnom výklade právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku, ak pre to dáva národná judikatúra interpretačný priestor, a to spôsobom, ktorý je zlučiteľný s ústavnými požiadavkami právneho poriadku, ústavnými predpismi. Zákonodarstvo de lege lata žiadny takýto interpretačný priestor nedáva. Poukázal ďalej na to, že ide o porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy v skutkovo a právne obdobných veciach poverenie vydajú alebo zamietajú. Exekučný súd svojím postupom neprimerane zvýhodnil povinného na základe jeho postavenia a znemožnil uplatniť právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Poukázal ešte na súvisiace rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a na rozhodnutia iných všeobecných

súdob. Na základe uvedeného odvolateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

3. Povinní sa k odvolaniu oprávneného nevyjadрили.

4. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1(a contrario) CSP a uznesenie okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd zo spisu exekučného súdu zistil, že podkladom na vykonanie exekúcie je rozhodcovský rozsudok JUDr. Jána Huňadyho, JUDr. Mareka Baňasa a JUDr. Heleny Markovičovej, rozhodcov Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediáčnej, a.s., Bratislava, ktorým bola povinné uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému 2.230,05 Eur s príslušenstvom. Rozsudok bol vydaný pod sp. zn. II.A- /0412/0021 dňa 21. novembra 2014, pričom mal vyznačenú právoplatnosť 19. decembra 2014 a vykonateľnosť 21. januára 2015. Podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku rozhodcovská doložka bola dohodnutá medzi zmluvnými stranami v Zmluve o úvere zo dňa 11. augusta 2008, kde v bode 4.11 bolo uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP. Podľa bodu 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok Banka a Klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy, a to v nasledovnom znení: a/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania, b/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu. Podľa bodu 10.2.3 týchto obchodných podmienok ak klient najneskôr pri uzatvorení Bankového obchodu alebo Zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.

7. Podľa § 44 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku (v znení platnom a účinnom do 22. decembra 2015) (1) exekútor, ktorému mu bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

8. Oprávnený uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, skúmať rozhodcovské konanie, ani zmluvu, na základe ktorej bol tento vydaný. Odvolací súd k tomuto dôvodu odvolania uvádza, že exekučný súd je povinný dôsledne skúmať, či sú splnené všetky predpoklady pre vedenie exekúcie. Predovšetkým je povinný skúmať, či predložený exekučný titul je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZRK pre účastníkov konania účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa ZRK to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom podľa ZRK. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia

rozhodovať majetkové spory neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získa až na základe dohody medzi účastníkmi sporu v rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súdu bol alebo nebol predložený exekučný titul nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy, dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy alebo doložky k inej zmluve. Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou ide o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu rozhodcovský rozsudok trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia. Podľa exekučného súdu predmetná zmluva o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky pre úver - pôžička na bývanie a Všeobecné obchodné podmienky obsahuje ustanovenie, ktoré je neprijateľné a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) neplatné. Týmto ustanovením však podľa exekučného súdu je samotná rozhodcovská doložka - dohoda o riešení sporov medzi zmluvnými stranami rozhodcom. Ak je dohoda o riešení sporov rozhodcom v spotrebiteľskej zmluve dovolená, potom logicky nemôže byť ustanovením, ktoré núti spotrebiteľa riešiť spory výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že Občiansky zákonník v tomto ustanovení neobsahuje zákaz riešenia sporov v spotrebiteľských vzťahoch v rozhodcovskom konaní, ale len takého ustanovenia dohodnutého v rámci rozhodcovskej zmluvy, ktoré bráni spotrebiteľovi, aby svoje práva uplatňoval na všeobecnom súde. To znamená, že zakázané sú také ustanovenia v rozhodcovskej zmluve, ktoré nútia spotrebiteľa, aby svoje aktívne spory viedol výlučne pred rozhodcom. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neplatná v zmysle 53 ods. 5 OZ.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o ďalší uplatnený dôvod odvolania, a to, že exekučný súd nesprávne vec posúdil, keď rozhodcovskú doložku považoval za spotrebiteľovi vnútenú, je dôvodný. Exekučný súd svoje závery nezaložil na celom obsahu predmetnej zmluvy o úvere. Z bodu 10.2.3 VOP je nepochybné, že rozhodcovská doložka nebola spotrebiteľovi vnútená, nakoľko mu bolo dané na výber, či uzatvorí zmluvu o úvere s touto rozhodcovskou doložkou alebo bez nej. Spotrebiteľ mal možnosť pred podpisom Zmluvy prečítať si všetky ustanovenia Zmluvy, ako aj Všeobecné obchodné podmienky a v zmysle bodu 10.2.3 mal možnosť Zmluvu uzatvoriť bez rozhodcovskej doložky. Povinnosť ponúknuť klientovi riešenie vzájomných sporov prostredníctvom rozhodcu, ktorú v čase uzatvárania zmlúv banke ukladal vtedy platný zákon o bankách č. 483/2001 Z. z., neznamená, že banka túto rozhodcovskú doložku klientovi vnútila, nakoľko klientovi dala možnosť vyjadriť s touto rozhodcovskou doložkou nesúhlas bez toho, aby to malo nejaký vplyv na uzatvorenie zmluvy o úvere.

14. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie exekučného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie.

15. Nakoľko súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie vec nesprávne právne posúdil, keď nevenoval dostatočnú pozornosť obsahu predložených listinných dôkazov, v ďalšom konaní bude jeho úlohou opätovne preskúmať zákonnosť vedenia predmetnej exekúcie, predovšetkým v zmysle bodu 10.2.3. Všeobecných obchodných podmienok.

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods.

1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).